

Mathilda Wrede- institutet som finlandssvensk aktör revisited

**Professor i praktikforskning
Ilse Julkunen
Helsingfors universitet**

Mathilda Wrede-institutet är en undervisnings- och utvecklingsenhet i Helsingfors för möten mellan undervisning, forskning och fältarbete. Verksamheten påbörjades år 2002.

Det bygger på ett avtal mellan Helsingfors stad, FSKompetenscenter, Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet och samhällspolitiska institutionen, enheten för socialt arbete, Helsingfors universitet.

- Varför denna fokus just nu?
- Praktikforskning som spetsområde
- Samverkan mellan olika aktörer och områden
- Relevanta frågor

Utveckling i turbulens

- Högskoleutbildningens inriktning
- KSSR reformen
- KASTE- programmet
- Beredningen av nya lagar
- Regionala omstruktureringar

Behovet av förstärkt forskning inom den sociala sektorn med syfte att skapa kunskapslyft och innovationspotential

Behovet av att sammanknyta forskningen med det utvecklingsarbete som görs i kommunerna

Samhällsförändringar och den ökade komplexiteten i sociala problem

Nya strukturer

- En utvidgning och breddning av verksamheterna, större program
- Social och hälsovårdssektorn, gemensamma undervisningsenheter?
- Ny aktörer med i verksamheten

Helsingfors horisonten

- Helsingfors vill förlägga utvecklingen av hälsovården till kompetenscentret (Socca)
- Betydelsen av dagvårdens omstrukturering

- Nu är tiden inne för att lägga upp den finlandssvenska utvecklingsstrukturen
- Och varför ej då ta utgångspunkt i de goda erfarenheterna och praktikerna som Mathilda Wrede-institutet och utvecklingsenheterna utgör?

*”Nu behövs Mathilda Wrede-institutet
allt mer”*

Praktikforskning som spetsområde

Gapet mellan konkret arbete och forskning kan fyllas ut när praktiker forskar i arbetet. Så gör man inom socialt arbete - så kunde man kanske göra inom annan kommunal verksamhet också. Den här forskningen är inte intresserad av döda fakta utan kan greppa förhållanden i förvandling.

(Finlands Kommuntidning 7/2008)

Det finns vissa grundförutsättningar:

- Det handlar om såväl strukturer och utrymme som förtroendefulla relationer och öppna diskussioner, samt uppmärksammande av förhållningssätt och behovet bland dem som är med i utvecklingsarbetet.
- Det behövs forum för att gemensamt behandla detta och lära sig av varandra, att göra den individuella sakkunskapen till en kollektiv sakkunskap. Och det är där praktikforskningens utmaningar finns.
- För att en lärande process ska vara möjlig behövs personer med olika slags kunskap, samtidigt som en gemensam horisont bör finnas.

Omedelbar användning

- Genom den kontinuerliga kopplingen till praktiken, kan forskningen bidra till omedelbar användning. Forskningen blir mer relevant.
- Möjligheten för forskare och praktiker att gemensamt medverka i en kunskapsbildning ger unika möjligheter att producera innovativ och ny forskning.
- En bred medverkan av forskare, praktiker och sakkunniga gör forskningen mer nyskapande, den kan överbygga gränserna mellan olika yrkesgrupper, men också mellan olika discipliner. Den ger inspiration och motivation att forska vidare i praktiken.

Relevanta frågor och områden

- Forskningen är innovativ och deltagande på områden där det finns stort utvecklingsbehov och potential:
- Åldrings- och handikappsforskning, missbruksfrågor, skolungdomars välmående, web-baserad service, invandrar- och integrationsfrågor, vårdnadstvister och familjemedling.
- Dessa är områden som utgör aktuella finlandssvenska frågor.

Och större horisonter

Intresset har ökat för forskning i praktiken och många har avlagt sina magistersavhandlingar inom praktikforskning, numera finns det också doktorander.

Praktikforskningen inom Helsingfors universitet och Mathilda Wrede-institutet har god internationell renommé och utgör en attraktiv samarbetspartner i både nordiska och internationella sammanhang.